

גמלת יהושע ח"כ לרש"ב (ה-3).

שם: ועיקר דבר זה ביבמות.
ביאור הסוגיא שם לד' רבנו.
שמן המלך ג"כ.

מ"מ: בזה.
גורמזי אבדו ר"ה.

כ"מ: וי"ל שטעם רבינו וכו' אלא
לומר שכיון שהוכרעו לכף חובה וכו'.
דחיית הראיה משם.
מכ"מ (לפנמנדי): גלות המים; בן ידיר.
לדבריו דרבינו מיידי בדין העוה"א א"ש
הא דלא כ' רבינו כאן שצדיק נחתם
לחיים.
משנה סוף.

שם: כבר תירץ זה רבינו במש"כ
ושקולו וכו'.
עדיין שיש רשעים גמורים דל"ש
בהו שיקול זה.
גזר מים חיים (הלו) ליד.

לח"מ: ק' לזה דהא כמה צדיקים
וכו'.
ישוב קושיתו.
עני המלך.

שם: ועו"ק וכו' דשכר מצוי בהאי
עלמא ליכא וכו'.
ישוב דס"ל לרבינו כמתניתין דיש שכר
שהוא בעוה"ז כדי שנוכה לעוה"ב
כמש"כ בפ"ט.
בן ידיר כאל, ופי"ט.

עוד ישוב לזה.
גורמזי אבדו ר"ה.

שם: ונראה דכוונת רבנו וכו' רוצה
לומר מיתת העוה"ב.
צ"ע דמהרריה שכי רבינו מפסוק על
רוב עונן מבאר דמיידי במיתת
העוה"ז.

סדר משנה: גלות המים; תאמלול שלמה
עני יג; ממניק; תמדת משנה; טעם חיים טו"ה;
אמרי ביה קדוש עני; שעת; דברי יצמיהו.

מ"מ: ראיות דלד"ר מיידי בדין
העוה"ז וכו' הרשב"א בריה.
עמוד המלך; ועי' עניק עניק עני' מה.

כ"ה ש' תוס' ר"ה טז: וצ"ע שהלח"מ
לא הוכיחו.
עני המלך.

שם: י"ל דצדיק דקאמר ר"ל צדיק
באותו הדיון וכו'.
ראיות מו"ר דלא ס"ל כן.
בן ידיר; עמוד המלך; עני המלך.

ג) כל מי שניחם וכו' ותהא על
הזכיות.
צ"ע דלא כ' כל מי שניחם וכו' ומרד
באחרונה כד' רשב"י, (ע' כ"מ).
גלות המים.

כשם ששוקלין עונות אדם וזכויותיו
בשעת מיתתו.
לא קאי אמש"כ בהל' א, אלא מיידי
בדין שכי' בהל' ה.
גלות המים ה"ל ד"ה ועג"ד; משנה סוף כ"ב.

כל אחד ואחד מבאי העולם.
משמע דגם אומות העולם נדונים בריה'
וכדאי בירושלמי (ר"ה פ"ה ח"ג).
עניק עניק עני' נל.

כשם וכו' ביום טוב של ראש השנה.
משמע דאין חילוק בין הדין בריה' לדין
שלאחר מיתה, [עכ"מ] לקמן ה"ה.
מכנה השנה (לפנמנדי); ש; עי' סוף יתקן
ר"ה מלח"מ ז' חול א-ב.

צ"ע מהא דמצליגן אקצירי ואמריעי
משמע דקיי"ל כו' יוס' דאדם נידון
בכל יום (ר"ה טז), וישוב לזה.
דברי יצמיהו.

לד' רבינו אדם נידון בריה' ובשעת
מיתתו, וד' הראשונים דאדם נידון גם
לפני חזיתת המתים.
ש"מ חל"מ סי' יא; מרפ"ל לטון קיד.

ומי שנמצא רשע נחתם למיתה וכו'
והבינוני וכו' אם עשה תשובה.
אף ברשע מועילת תשובה, וקמ"ל
רבינו דבינוני שלא שב נחתם למיתה.
גמ' אכרס' ק"ג; עי' מכתב מלח"מ ח"ג
עני' של-פנל.

אם עשה תשובה.
צ"ע דבגמ' (ר"ה טז); אי' "זכור"
נחתמין וכו' ומשמע דלאו דוקא ע"י
התשובה.

משנה סוף; גלות המים; אלעזר פ"י אמר
ע"פ"ס יוס' כפורים הוא; גורמזי אבדו ר"ה; תולדות
יעקב יוסף סוף' מלכות ופ"י פתח; כוכבי אור
סי' ה; דעת חורב ודב"ס קנה; גמ' אכרס'
ה"ל; עניק כרס' עני' קטן; משנה ר' הלקן;
דעות ח"ב עני' קטן; עי' סי' המשנה עני'
לנ; סי' הלקוטס.

צ"ע דבהל' ד פסק דקאם חטא הכריע
עצמו לכף חובה וכו' הגמ' קרושיין מ.
קיש דשכי' דרוש עני; קול אליהו קיד; מי
יתקן ווע"ל ר"ה לנ; ש"מ מהרי"ט הלוי סי'
ל; גלות המים; משנה יתקל קיד.

אם עשה תשובה נחתם לחיים וכו'.
מבאר דגם היכנתו נחתם דיני ודלא
כפנ"י ר"ה דבינוני אין חתימה.
ישועות מלכו נהנות מעני' לנ; דובק משיח
ח"ג סי' פנ; עני' אור יתל ח"ג מערכות
המשנה עני' של.

הגמ"י [א] פ' התוס' דחיים אלו פי'
לחיי עדי וכו'.

כן היא ד' רבנו בפ"ח, וביאור ד"ר.
כר המלך.

לח"מ (ד"ה וכשם): ג' כיתות ליום
הדין וכו' וטובו רבינו שזה הוא ליום
המיתה.

לד' רש"י ותוס' מיידי ביום הדין
בתחיית המתים, וביאור מחלוקתם.
ש"מ חל"מ סי' יא; מעריק; משנה סוף
ק"ג.

שם (ד"ה אס): וא"ת וכו' לא עשה
תשובה וכו' הוא הוי מחצה על מחצה
וכו'.

מ"מ: ישוב קושיתו.
ש"מ מהרי"ט הלוי סי' פנ; דברי יוסף (אירגס)
סי' נד; בן ידיר; משנה סוף כאל ופנ"ל ה;
גלות המים; ר"י גמ' לוי סי' מג; שפת
התל דרוש ד' (ד"ה); ועי' מלח"מ חבור המשנה
עני' 247.

שם: דהייבא דלא עשה תשובה הוי
עון אחד נוסף וכו'.

רק עון זה מצטרף לחשבון העונות של
שנה הקודמת.
ספר הלקוטס.

כיון דעשיית' הם ימי דין ובעידנא
דרייתא דידון גם על שאינו מקיים מ"ע
דאי' במנחות לד.

טעם חיים טו"ה; דברי יוסף ה"ל; ועי' כוכבי
אור סי' ה; ופי' עני' שם משמולל ר"ה עני' מ.

מ"מ: בזה.
משנה סוף.

ביאורי פסוקים לפי"ז.
דעות מהר"ם (מריק) דרוש ה' (ט"ז).

מל"מ: ושמה בשמים בריה' הוי
מזכירין וכו'.
ביאור לפי"ז בתפילות ר"ה.
כר המלך.

שם: תו יש לדקדק וכו' אמאי לא
מוקי תהיא דמי שמתו כר"מ וכו'.
ישוב קושיתו.
עניק לנ ר"ה טז. מו"ה נפסח; נמוקי הגר"ז
(ה' נס' הלקוטס).

ד) גזירת הכתוב וכו'.
לשון הכתוב תקעו בחורש שופר וכו'
כי חוק לישראל הוא וכו' (תהלים פא).
קונטרס העמודים לנתי בריקס.

כלומר עורו עורו ישינים משינתכם.
ולכן אי' בירושלמי מאן דרמין בריש
שחא וכו'.

ב"מ סי' חקל; תולדות יעקב יוסף פ"י גמלית
ד"ה יתקן, ופ"י פתח.

והפשוט במעשים וחזרו בתשובה.
מקורו.

עמוד המלך; סי' המשנה.

ביאור דבריו.
עניק עניק סי' נח; שם משמולל ר"ה עני' טו,
מג; נח; משנה ר' הלקן דעות ח"ב עני' קת.

אלו השוכחים את האמת.
טעם שייחא רמז השופר לשוכחי האמת.
סי' המשנה פמיה לפ"א חול א.

לפיכך צריך כל אדם וכו'.

ביאור "לפיכך".
גזר מים חיים (הלו) ליד; מעריק; מרכס"מ
לפנמנדי; אמרי ביה קדוש עני' שני; עניק
עניק חול א; עמוד המלך; סוף יתקן ר"ה
מלח"מ ז' חול א-ב.

וכן כל העולם.
בהא דלא הזכיר וכן המדינה כולה
כדלעיל ה"א, (ע"י מל"מ).
משנה משמולל.

וגרם לו השחתה וכו' וגרם להן
תשועה.
כאמ"ל לא כ' וגרם "להן" השחתה
מש"כ לענין מצוה, וישוב לזה.
גלות המים.

ומפני ענין זה נהגו וכו'.
קאי על מש"כ בהל' ג' כן וכו' שוקלין
וכו' ביו"ט של ראש השנה, (ע"י לח"מ).
גלות המים טי"ב; מרכס"מ (לפנמנדי); ועי'
סי' המשנה עני' לנ.

להרבות בצדקה וכו'.
הטעם כדי שיהיה דבוק בכלל ישראל.
משן כמנה פ"י ז' (ז) פסוק ויחזקו; ועי' סי'
המשנה פמיה לפ"א חול א.

ובמעשים טובים.
טעם שלא הזכיר להרבות בתלמוד
תורה.
סי' המשנה עני' ט.

ונהגו כולם לקום בלילה.
ביאור דבריו — באיזה זמן מן הלילה.
יפה לנח ח"ל סי' יד ד"ה ואלס; אגרות משנה
אורח ח"ב סי' קה; סי' המשנה פמיה לפ"א
חול א.

בעשרת ימים אלו.

הטעם דכל יום מעשיית' מכפר על
הימים שכתבוהו במשך השנה.
נמוקי המשנה פמיה לפ"א חול א; עמוד המלך
דרוש א.

מל"מ: וא"כ קשה וכו' ואת המדינה
ואת כל העולם.
ישוב קושיתו.
בן ידיר.

ה) בשעה ששוקלין עונות אדם וכו'.
מ"מ: וביאור שיטתו.
ש"מ ר"מ אלעזר סי' נח; מוס' יוסף פ"י;
ד"ה חסד; גלות המים; משנה סוף; ראשון
לנין; לטעות הרמב"ם; סי' המשנה.

אין מחשבין וכו' אלא משלישי
ואילך.
אי מיידי עם תשובה.

מרכס"מ (לפנמנדי); פני יוסף עמודים ג' ד"ה
נמוקי; ב"י הגדול בפניק ד"ה פנ"י חול א.

טעם לחישוב הדין באופן זה.
ראשון לנין ה"ל; שבת מוסר עני' טו ד"ה ועוד
לח"מ; סי' המשנה; ועי' מוס' יוסף ה"ל
ד"ה חסד.

ואם נמצאו זכויותיו וכו' מעבירין כל
עונותיו וכו'.

ק' דבגמ' (ר"ה טז) משמע דבנמצאו
זכויותיו כנגד עונותיו מצטרף עון
אמתו ונדרון כרשע.
משנה סוף.

בד"א ביחיד וכו' אבל הצבור וכו'
שנאמר על שלשה וכו'.

ר' דבסנהדרין ז' נדרש פסוק זה על
יחיד.

מורת משנה (נמוקי) פסוקים גולל אור.
מ"מ: וביאור דבריו.

רבינו ח"י פ"י ב' אלפים קל"ה (ה' נס' הלקוטס).

פעמים שלש עם גבר.

כאמ"ל חול"ל פעמים עם גבר.
ראשון לנין; לטעות הרמב"ם; ועי' משנה משנה.
שלא הניח תפלין מעולם.

ק' למה לא נקט פושעי ישראל בגופם
כדאי' בגמ'.

וכן כל הרשעים וכו' ויש להן חלק
לעוה"ב.

צ"ע דבגמ' ר"ה (טז) אי' דרבור עונות
ויש בכללם עון דפושעי ישראל בגופם
אין לו תקנה, וישוב לזה.

גלות המים.
אם ס"ל לרבינו כרש"י בסנהדרין ק'
וקטן; שכח דרשעי ישראל אין להם
חלק לעוה"ב.

חלק לעוה"ב.
גזר שני עני' (עג"ל).

צ"ע מקידושין לט: דמי שעונותיו
מרבין מטיבין לו בעוה"ז ואין לו
חלק לעוה"ב.
יקלע דשכי' דרוש עני'.